

De Doop van Christus en onze doop

De doop van Johannes was een doop van bekering. Maar Christus had geen bekering nodig. Waarom werd Hij dan gedoopt?

Hij werd gedoopt als vertegenwoordiger van de mensheid, en ging de doop van bekering in. Net zoals Hij voor ons vastte, hoewel Hij dat niet nodig had. En net zoals Hij voor ons stierf, hoewel Hij de dood onwaardig was. Dit alles deed Hij om de Vader een volledig beeld van de mensheid te tonen en de prijs voor haar zonden te betalen. Zo kwam Hij ook naar voren voor de doop om *“alle gerechtigheid te vervullen.”* (Matt. 3:15), zodat niemand Hem om zonde zou veroordelen en zodat Hij onder toeziend oog van iedereen aan de wet onderworpen zou zijn, hoewel Hij boven de wet staat.

En zo wandelde Hij met het volk, als een van hen, op weg naar de doop van bekering. Wat een nederigheid biedt de Heer ons aan! En toen Johannes zich verontschuldigde en zei: *“Ik heb het nodig door U gedoopt te worden”* antwoordde de Heer hem: *“Laat het nu gebeuren.”* De Heer Jezus was geen zondaar die zich aanmeldde voor de doop van bekering, maar Hij was ‘de drager van de zonden van de hele wereld.’ En daarom getuigde Johannes de Doper van Hem (Joh. 1:19).

De Heer Jezus, hoewel rechtvaardig en zonder zonde, en Hij zei over Zichzelf: *“Wie van u overtuigt Mij van zonde?”* (Joh. 8:46) – verrichtte het ritueel van de bekeringsdoop. Hij week niet af van deze geestelijke handeling waartoe de berouwvolle menigte naderde. We zien Hem wandelen zoals de rest van de zondige mensen wandelden, op weg naar de bekeringsdoop.

Zij allen werden gedoopt en beleden hun zonden. Maar Hij werd gedoopt terwijl Hij de zonden van heel het volk droeg. Hij deed dit opdat Hem geen schuld zou worden aangerekend, noch enige tekortkoming, en ook om alle gerechtigheid te vervullen. En uit nederigheid ontving de Heer ook de doop van Johannes.

De Almachtige Hogepriester, degene die het priesterschap verleent, ontving de doop van een van Zijn priesters, van een van Zijn eigen kinderen – van een man die beleed en tegen Hem zei: *“Ik heb het nodig door U gedoopt te worden.”* (Matt. 3:14). Hij beleed ook: *“ik ben het niet waard neer te bukken en de riem van Zijn sandalen los te maken.”*

Het priesterschap van de Heer Jezus Christus is naar de orde van Melchizedek, en priesterschap van Johannes is Aäronitisch. Het is bekend dat het priesterschap van Melchizedek groter is dan het priesterschap van Aäron, zoals onze leraar, de apostel Paulus, uitlegde in

Hebreeën 7. Melchizedek zegende ook onze vader Abraham, uit wiens nageslacht Aäron geboren werd (Hebr. 7). Toch kwam Hij, die voor eeuwig priester is naar de orde van Melchizedek (Ps. 110:4), in alle nederigheid naar voren om de doop te ontvangen van een van Aärons nakomelingen! Ook hierin blijkt Zijn eerbied voor het priesterschap van Zijn tijd. Dit zien we terug toen Hij de melaatse genas, waarna Hij tegen hem zei: *“Ga heen, laat uzelf aan de priester zien, en offer de gave die Mozes voorgeschreven heeft, tot een getuigenis voor hen.”* (Matt. 8:4). Het verhaal van de doop is inderdaad rijk aan voorbeelden van nederigheid.

Een ander voorbeeld van de nederigheid van de Heer is dat Hij, na alle heerlijkheid die tijdens Zijn doop openbaarde – in de getuigenis van de Vader, de nederdaling van de Heilige Geest en de getuigenis van Johannes – na dit alles de berg opging om door Satan verzocht te worden. Hij liet Satan Hem met zoveel lef, of liever gezegd, met zoveel trots, verzoeken, en de Heer antwoordde met volkomen kalmte. En door Zijn nederigheid overwon Hij Satans trots.

En vanuit Zijn nederigheid onderwierp de Heer zich aan de wet betreffende de leeftijd, evenals aan de doop. Hij wachtte tot Hij de leeftijd van dertig bereikte, zoals de wet voorschreef, hoewel het voor Hem gemakkelijker zou zijn geweest om vele jaren eerder te beginnen. Hij, die op twaalfjarige leeftijd de oudsten en leraren verbaasde, die versteld stonden van Zijn verstand en antwoorden (Luc. 2:47). Maar Hij wachtte tot Zijn dertigste om gedoopt te worden en tot Hij een periode van retraite op de berg doorbracht, en pas toen begon Hij Zijn werk. Christus' nederigheid was vanaf het allereerste begin van Zijn bediening duidelijk, als reactie op de zonde van de eerste Adam.

De eerste Adam bezweek voor de verleiding om als God te zijn (Gen. 3:5). Dit is ongetwijfeld een vorm van hoogmoed. Zo kwam de Heer Jezus Christus, de Zoon van God, in menselijke gedaante, in de gestalte van een slaaf (Fil. 2:7), wandelend in nederigheid, vanaf Zijn geboorte in een kribbe die armoede symboliseerde (Luc. 2:7), en ook in Zijn doop door Zijn dienaar Johannes, die door Hem gedoopt moest worden.

Johannes de Doper, die hem doopte, was nederig, ondanks dat hij groot was. De Heer zelf getuigde van zijn grootheid, en ook de engel van de Heer getuigde ervan, zoals we later de grootheid van Johannes de Doper zullen zien.

Velen zijn door mensen als groot geprezen, maar deze getuigenissen waren vals, onjuist, onwetend of vleierend. Maar Johannes de Doper werd door God en Zijn engel als groot geprezen. De engel van de Heer, die zijn

geboorte aan zijn vader Zacharias aankondigde, zei over hem: *“Hij zal groot zijn voor de Heere.”* (Luc. 1:15). Deze zin is zeer opmerkelijk: *“Hij zal groot zijn voor de Heere”*, Hij voor wie ieder mens zich onbeduidend voelt, zoals onze vader Abraham zei: *“ik heb het aangedurfd om tot de Heere te spreken, hoewel ik stof en as ben!”* (Gen. 18:27). De uitdrukking *“groot voor de Heere”* betekent niet dat hij zichzelf groot voelde, maar veeleer dat de Heer hem grootheid had geschonken, zodat hij voor Hem zou kunnen staan.

En zo werd Johannes, nog voordat hij geboren was, door het getuigenis van de Heer grootheid toebedeeld. Aan deze grote profeet zijn grote daden toegeschreven: onder andere dat hij *“velen zal laten bekeren tot de Heere, hun God”*, dat hij *“de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen zal brengen”*, dat hij *“de weg zal bereiden voor de Heer”*, dat hij *“Hem zal voorgaan in de geest en de kracht van Elia”*. *“Hij zal een toegerust volk gereed maken voor de Heer”* en *“velen zullen zich over zijn geboorte verblijden.”* (Luc. 1:16-17). Te midden van dit alles vragen we de engel die zijn geboorte aankondigde naar het geheim van deze wonderbaarlijke grootheid, en hij antwoordt ons door te zeggen:

“Hij zal al van de moederschoot af met de Heilige Geest vervuld worden.” (Luc. 1:15). Dit is werkelijk het geheim van Johannes' grootheid. We lezen in de Bijbel dat de Heilige Geest op velen neerdaalde: de Geest van de Heer daalde neer op Simson (Richt. 13:25), op Saul (1 Sam. 10:10-11), op David (1 Sam. 16:13) en op vele profeten. Maar we zien nergens dat iemand van hen *“van de moederschoot af met de Heilige Geest vervuld zal worden.”* Let hier op de uitdrukking *“vervuld met de Geest”*, niet slechts de neerdaling van de Geest op hem. Dit was uniek voor Johannes de Doper. Niemand vóór hem had dit ervaren. Maar misschien moeten we ons afvragen: **Wanneer werd de Doper vervuld met de Heilige Geest vanaf de moederschoot?** Dit staat in de Schrift: *“En toen Elizabet de groet van Maria hoorde, gebeurde het dat het kindje opsprong in haar buik; en Elizabet werd vervuld met de Heilige Geest.”* (Luc. 1:41). Elizabeth riep uit en zei tegen de heilige Maria: *“Toen het geluid van je groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn buik.”* (Luc. 1:44).

Op dat moment, het moment van vrede met Maria, de Moeder Gods, werd Johannes vervuld met de Heilige Geest terwijl hij zich nog in de baarmoeder van zijn moeder bevond. Door de Geest voelde hij het goddelijke kind in de baarmoeder van de Maagd en verheugde hij zich alsof hij naar Hem toe was gerend! Er wordt gezegd dat hij van vreugde opsprong, net zoals de Heer tegen de Joden had gezegd: *“Abraham, uw vader, verheugde zich er sterk op dat hij Mijn dag zou zien,*

en hij heeft die gezien en heeft zich verblijd.” (Joh. 8:56). Het opmerkelijke hier is dat Elizabeth voelde dat haar baby van vreugde opsprong in haar baarmoeder. Men kan de beweging (het opspringen van vreugde) fysiek voelen. Maar de uitdrukking “van vreugde” kan tot verwarring leiden. Je zou je kunnen afvragen: drukt de vreugde van het kindje de gevoelens uit van een kind in de baarmoeder van de moeder? Of voelt de moeder dat de beweging van haar kind in haar een beweging van vreugde is? Het is ongetwijfeld een gave van de Geest, want er wordt over Elizabeth gezegd dat ze op dat moment vervuld werd met de Heilige Geest (Luc. 1:41). En door de Geest kon deze ontdekking haar geschonken worden, en hier vind je het antwoord op dit vraagstuk.

De grootheid van Johannes de Doper werd niet alleen bevestigd door de engel des Heren. Sterker nog, die werd bevestigd door de Heer der heerlijkheid Zelf, toen Hij zei: *“Waar bent u in de woestijn naar gaan kijken? Naar een riet dat door de wind heen en weer bewogen wordt? Maar waar bent u dan naar gaan kijken? Naar iemand in kostbare kleding gekleed? Zie, zij die kostbare kleding dragen, zijn in de huizen van de koningen. Maar waar bent u dan naar gaan kijken? Naar een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs naar veel meer dan een profeet. Want hij is het over wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die voor U uit Uw weg gereed zal maken. Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper.” (Matt. 11:7-11).*

De Bijbel noemt hem ook een engel: *“Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die voor U uit Uw weg gereed zal maken.” (Marc. 1:2).* Jezus Christus zelf bevestigde deze titel (Matt. 11:10). De profetie over hem is te vinden in het boek Maleachi: *“Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal.” (Mal. 3:1).* Hij was ook een priester, een nakomeling van Aäron, de zoon van Zacharias, de priester.

Misschien wel de belangrijkste gebeurtenis in Johannes’ leven was dat hij Jezus Christus heeft gedoopt. Jezus Christus kwam naar hem toe om gedoopt te worden, net als iedereen, en uit gehoorzaamheid doopte Johannes Christus. Hij was waardig om de Heilige Geest te zien in de gedaante van een duif, en om de stem van de Vader te horen zeggen: *“Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb.” (Matt. 3:16-17).* Zo ervoer hij de Heilige Drie-eenheid zowel geestelijk als zintuigelijk.

God leidde hem inderdaad tot Hem vóór zijn doop. Zoals Johannes de Doper zegt: *“En ik kende Hem niet, maar Hij Die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had tegen mij gezegd: Op Wie u de Geest zult zien neerdalen en op Hem blijven, Die is het Die met de Heilige Geest doopt. En ik heb gezien en getuigd dat Hij de Zoon van God is.” (Joh. 1:33-34).*

De grootsheid van Johannes de Doper blijkt uit het feit dat hij zijn grote werk in een korte periode voltooide, misschien zes maanden of iets langer.

Deze zes maanden vertegenwoordigen het verschil tussen zijn leeftijd en de fysieke leeftijd van Jezus Christus, zoals de engel Gabriël aan de Maagd Maria aankondigde met betrekking tot de Heilige Ontvangenis: *“En zie, uw nicht Elizabet is eveneens zwanger van een zoon, in haar ouderdom. Dit is de zesde maand voor haar, die onvruchtbaar genoemd werd.”* (Luc. 1:36). Zowel Johannes de Doper als Jezus Christus begonnen hun bediening rond hun dertigste levensjaar. Johannes diende gedurende deze zes maanden. Toen Christus verscheen, trok Johannes zich terug uit het openbare leven. In deze korte tijd was deze heilige in staat velen tot bekering te brengen, een krachtig getuigenis van de Heer af te leggen en de weg voor Christus te banen. Hij gaf de hele wereld een praktisch voorbeeld namelijk:

De kracht van een bediening ligt niet in de duur ervan, maar in de diepte, de effectiviteit, de invloed en de vruchtbaarheid. Is het niet opmerkelijk dat de Heer veel effectieve dienaren niet toestaat om lange tijd te dienen? Het is voldoende dat zij een uitstekend voorbeeld van dienstbaarheid en rechtvaardigheid gaven. Zij stelden een voorbeeld om na te volgen. De Heer was tevreden met wat zij boden en liet hen in vrede heengaan. Johannes gaf een uitstekend voorbeeld van oprechte dienstbaarheid en diepe spiritualiteit, waaraan God de geur van Zijn welbehagen rook, en Hij liet hem in vrede heengaan.

De grootsheid van Johannes schuilt in het feit dat hij een leven van perfectie leidde ondanks de duisternis van zijn tijd. Het was een goddeloze tijd, en het meest verdorven aspect daarvan waren de geestelijke leiders, zoals de Joodse priesters, hun hogepriesters, de schriftgeleerden, de Farizeeën en de Sadduceeën. Valse leraren waren al eerder opgestaan, zoals Theudas en Judas de Galileeër, over wie Gamaliël sprak (Hand. 5:36-37), die velen misleidden. Het was een tijd die gekenmerkt werd door letterlijkheid en een gebrek aan spiritualiteit. De geestelijkheid werd gekenmerkt door hypocrisie en hoogmoed. Hoewel er enkele lichtpuntjes waren, zoals Simeon de Oudere, Zacharias de Priester en Anna de Profetes, was de tijd als geheel kwaadaardig, door de Heer beschreven als “een verdorven en overspelig geslacht” (Matt. 12:39). Maar de heilige Johannes werd niet geschaad door de verdorvenheid van zijn generatie; integendeel, hij was een zegen voor hen, een bron van leiding en bekering. Een andere bijzondere eigenschap van Johannes was dat hij een bewoner van de bergen was, opgegroeid in een leven van ascese en vroomheid.

Hij leefde zijn hele leven in de woestijn tot de dag dat hij aan Israël verscheen, “groeide op en werd gesterkt in de geest” (Luc. 1:80). Hij leidde een ascetisch leven, “Geen wijn en geen sterkedrank zal hij drinken” (Luc. 1:15), “was gekleed in kameelhaar en had een leren gordel om zijn middel, en hij at sprinkhanen en wilde honing” (Marc. 1:6). In de woestijn leerde hij bidden en mediteren, en leerde hij moed en onbevreesdheid, evenals standvastigheid en geloof. Hij leerde de kracht die voortkomt uit ascese. God bereidde hem voor in de woestijn, net zoals Hij de Maagd Maria in de tempel voorbereidde. Hij groeide op tot een moedige man, die voor niemand vreesde, geschikt om boodschapper te zijn. Hij sprak de waarheid met al zijn kracht, ongeacht de gevolgen. Koning Herodes dwaalde af, en alleen Johannes de Doper durfde hem terecht te wijzen of hem met de waarheid te confronteren. Hij was de enige die tegen Herodes zei: “Het is u niet geoorloofd de vrouw van uw broer te hebben” (Marc. 6:18). Deze koning wierp hem in de gevangenis, maar dat maakte hem niet uit. Een asceet zoals hij, die alles had afgezworen, vreest de gevangenis niet, zelfs niet als zijn bediening daardoor wordt verstoord. Zijn gedachte hierover was: Als God wil dat hij dient, zal hij dienen. Als God het niet wil, dan zij het zo. Het belangrijkste is dat hij getuigt van de waarheid.

En zo geschiedde het. Johannes de Doper werd onthoofd, maar die stem die in de woestijn riep, bleef in Herodes' oren klinken en verstoorde zijn geweten, zijn gedachten, zijn slaap en zijn wakkere uren. Die stem zei hem voortdurend: “Het is u niet geoorloofd.” Johannes' stem stierf niet met Johannes' dood.

Herodes bleef bang voor Johannes, zelfs na diens dood. Toen het nieuws over Christus' krachtige prediking en wonderen hem bereikte, zei hij tegen zijn dienaren: “*Dat is Johannes de Doper; hij is opgewekt uit de doden, en daarom zijn die krachten werkzaam in hem!*” (Matt. 14:2). Johannes behandelde Herodes zoals de anderen: hij getuigde van de waarheid, want hij had deze getuigenis nodig. In zijn berisping van de koning leek hij op de profeet Elia. Elia berispte koning Achab voor zijn afgoderij (1 Kon. 18:17-18), waarmee hij de woede van zijn vrouw Izebel op zich haalde, die dreigde hem te doden (1 Kon. 19:1-2). Zo berispte Johannes de Doper koning Herodes, waarmee hij de woede van Herodias op zich haalde, met wie hij wilde trouwen, en zij zorgde ervoor dat hij werd vermoord (Matt. 14:6-11). Johannes handelde dus in de geest en kracht van Elia (Luc. 1:17). Hij riep de mensen toe: “*Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen*” (Matt. 3:2). Hij was streng in zijn boodschap, berispte, vermaande en verweet hen, en de mensen aanvaardden zijn berisping met een open hart. De Bijbel zegt hierover: “*Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen:*

'Adderengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn? Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering, en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen''' (Matt. 3:7-10).

Het Icoon van Johannes de Doper

Het icoon van Johannes de Doper is een icoon van Christus die door hem wordt gedoopt. Sommigen beelden hem echter af als een engel met vleugels, die zijn hoofd op een schaal in zijn hand houdt. Dit is gebaseerd op de Bijbelse beschrijving van hem als de engel die de weg bereidt voor de Heer (Mal. 3:1; Marc. 1:2). En dat is hij inderdaad. Wat betreft het vasthouden van zijn hoofd op een schaal, dat is ook waar, want martelaren dragen hun lijden. Maar dit is een contemplatief icoon, geen liturgisch icoon.

Iconen in kerken horen liturgische iconen te zijn

De grootheid van Johannes de Doper is niet te danken aan het feit dat hij een engel werd genoemd. Alle hoeders van kerken werden engelen genoemd, net zoals de Heer deze titel gaf aan alle engelen van de zeven gemeenten in Asia (Openb. 1:20; Openb. 2-3). Evenmin is de grootheid van Johannes de Doper te danken aan het feit dat hij een martelaar was die lijden heeft doorstaan, want de kerk kent tienduizenden, ja miljoenen, martelaren.

Zijn ware grootheid ligt in het feit dat hij Christus doopte, een daad die hem onderscheidde van alle andere heiligen. Daarom kwam hij bekend te staan als de Doper.

Om deze reden noemt de kerk hem niet Johannes de Engel, noch Johannes de Martelaar, noch Johannes de Profeet, maar Johannes de Doper.

Het liturgische icoon dat ter ere van hem in de kerk wordt geplaatst, beeldt hem af terwijl hij Christus doopt. Zijn doop van de Heer Jezus Christus is een belangrijke feestdag die door de kerk wordt gevierd.

Priesters offeren wierook voor dit doopicoon en bidden, terwijl ze de wierook uit het heiligdom dragen: "Wees gegroet, Johannes, zoon van Zacharias, priester, zoon van een priester." Er is geen heilige zoals hij, die door de kerk begroet wordt tijdens elk ochtend- en avondwierookgebed, en in elke Heilige Liturgie.

Zijn doop van Christus

De grootste daad van de heilige Johannes was zijn doop van de Heer Jezus Christus. Hier zien we twee prachtige voorbeelden van nederigheid. Het eerste is Christus die zich door zijn dienaar Johannes liet dopen. Het tweede is deze grote profeet die tegen de Heer zegt: *"Ik heb het nodig door U gedoopt te worden, en komt U naar mij?"* (Matt. 3:14). Ook ik ben een zondaar en heb de doop van bekering nodig.

Voor deze mensen ben ik een leraar, maar voor U ben ik een discipel. Voor hen ben ik een profeet en een engel, maar voor U ben ik stof en as. Voor hen ben ik een priester, maar u bent de bron van mijn priesterschap en van al het priesterschap.

Alle grandeur die Johannes omringde en alle immense populariteit die hij genoot, deden hem zijn eigen onbeduidendheid voor Christus niet vergeten. Hij handelde zoals zijn moeder Elisabeth toen zij tegen de Maagd Maria zei: *"En waaraan heb ik dit te danken dat de moeder van mijn Heere naar mij toe komt?"* Johannes zei tegen de Heer: *"Ik heb het nodig door U gedoopt te worden."* En de Heer zei hem niet dat hij het niet nodig had, maar: *"Laat het nu gebeuren."* Dit is een opmerkelijke uitspraak uit de mond van de Heer, gericht tot een van zijn dienaren. In zachtaardigheid en vriendelijkheid zegt Hij tegen hem: 'Ik geef je geen bevel, maar Ik vraag om je toestemming, Ik vraag om je instemming... zodat wij alle gerechtigheid kunnen vervullen.'

Niet ik

Johannes de Doper slaagde in zijn bediening: *"Toen liep Jeruzalem, heel Judea en heel het land rondom de Jordaan naar hem uit, en zij werden door hem gedoopt in de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden"* (Matt. 3:5-6). Natuurlijk was Christus de enige die geen zonden beleed toen hij gedoopt werd. Hij had immers geen zonden te belijden. Toen Johannes de menigte om zich heen zag samenkomen, richtte hij hun aandacht van hem af op Christus. Hij wilde als boodschap afgeven: 'Niet ik.' Hij deed er alles aan om zichzelf te laten verdwijnen en Christus te laten verschijnen. Misschien is dit wel de meest opvallende deugd van deze heilige en de meest diepgaande van zijn daden. Hij zei tegen de mensen: *"Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, ... zal u dopen met de Heilige Geest"* (Matt. 3:11).

Net zoals hij hen aantrok tot een doop die beter was dan de zijne, trok hij hen nog meer aan tot degene die die doop verrichtte, door

te zeggen dat Hij machtiger, hoger en ouder was. Hij zei: *“Na mij komt Hij Die sterker is dan ik, bij Wie ik het niet waard ben neer te bukken en de riem van Zijn sandalen los te maken”* (Marc. 1:7). *“Na mij komt een Man Die voor mij geworden is, want Hij was er eerder dan ik.”* (Joh. 1:30). *“Ik ben de Christus niet, maar ik ben voor Hem heen uitgezonden.”* (Joh. 3:28).

Johannes de Doper zei dit alles niet louter uit nederigheid, om zich voor anderen te verlagen. Ware nederigheid, zoals de heiligen zeggen, is jezelf kennen. Johannes de Doper wist in zijn nederige woorden heel goed wie hij was en ook wie Christus was. Hij sprak met oprechtheid en overtuiging. Hij was *“de grootste van allen die uit vrouwen geboren zijn”*, maar hij, en allen die uit vrouwen geboren zijn, zijn slechts dienaren voor Christus, zelfs de engelen. Zoals Paulus de apostel zegt: *“En wanneer Hij vervolgens de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: En laten alle engelen van God Hem aanbidden”* (Hebr. 1:6).

Deze heilige zocht niet zijn eigen glorie, maar het Koninkrijk van Christus. Hij begreep dat hij niet het licht was, maar een getuige van het licht (Joh. 1:8), zodat allen door hem zouden geloven. Hij wist dat hij slechts een voorloper was van de komende Koning, met als enige doel de weg voor Hem te bereiden. En Johannes was in staat zijn rol te vervullen en zijn grenzen niet te overschrijden.

Eigenbelang was voor hem dood; Christus was alles in alles. Dit is een les voor dienaren die zichzelf verheffen ten koste van de bediening of die bediening slechts gebruiken als een platform voor zelfverheerlijking! De mooiste uitdrukking van Johannes' dienstbaarheid is zijn uitspraak over Christus: *“Hij moet meer worden, maar ik minder.”* (Joh. 3:30). Hij zei ook over Hem: *“Wie van boven komt, is boven allen... Wie uit de hemel komt, is boven allen.”* (Joh. 3:31). Hij verwees naar de goddelijkheid van de Heer Jezus Christus, omdat Hij uit de hemel kwam, van boven, en daarom boven alles verheven is, inclusief Johannes zelf. Dus toen Christus' prediking begon en de atmosfeer van dienstbaarheid doordrong, verheugde Johannes zich en was hij blij (Joh. 3:29). Hij zei: *“Deze blijdschap van mij nu is volkomen geworden. Wie de bruid heeft, is de Bruidegom.”* *“Wat mij betreft, ik ben slechts een vriend van de bruidegom, die van verre toekijkt en zich verheugt.”*

En zo gaf hij de bruid over aan de bruidegom. Hij gaf de kerk die hij door zijn bekering voor hem had voorbereid over, en ook zijn discipelen gaf hij over. Vol vreugde verliet hij het veld en droeg de leiding over aan de Heer.

Maar Johannes werd in zijn nederigheid ook verhoogd. Zoals de Heer Jezus zei: *“En wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden.”* (Matt. 23:12). En toen

Johannes zich vernederde en zei: *"Ik moet minder worden"* verhoogde de Heer hem en maakte hem groter dan welke man dan ook die uit een vrouw geboren is. Dit slaat natuurlijk op groter dan welke man dan ook die uit een vrouw geboren is, of welke profeet dan ook. Want de Maagd Maria is ongetwijfeld groter dan hij, en ook zij is uit een vrouw geboren... Op Epifanie gedenken we ook onze eigen doop.

Onze doop

Onze doop is niet hetzelfde als de doop van Johannes. Het is niet slechts een doop van bekering. We zien dat toen de apostel Paulus in Efeze predikte, hij de discipelen vroeg: *"Met welke doop bent u gedoopt?"* Zij antwoordden: *"Met de doop van Johannes."* Hij vertelde hen dat Johannes doopte met een doop van bekering, waarbij hij de mensen opriep te geloven in Hem die na hem zou komen, dat wil zeggen in Jezus Christus. Toen zij dit hoorden, werden zij gedoopt in de naam van de Heer Jezus (Hand. 19:3-5).

Onze doop is een geboorte uit water en de Geest. Zoals de Heer Jezus tegen Nicodemus zei: *"Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan"* (Joh. 3:5). De apostel Paulus zegt hierover: *"Maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest."* (Tit. 3:5).

Onze doop is een dood en een opstanding met Christus. Zoals de apostel Paulus tegen de Kolossenzen zegt over Christus: *"U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt"* (Kol. 2:12). Hij zei hetzelfde tegen de Romeinen: *"Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood ... Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding."* (Rom. 6:3-5).

En de dood betekent hier de dood van ons oude zelf. Zoals de apostel Paulus zegt: *"Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden?"* (Rom. 6:6).

In onze doop ontvangen we verlossing. Zoals de Heer zei: *"Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden"* (Marc. 16:16). En zoals de apostel Paulus zei: *"Maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest."* (Tit. 3:5). En zoals Petrus de apostel zei over de ark: *"...waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld*

daarvan, de doop, behoudt nu ook ons.” (1 Pet. 3:20-21).

Verlossing in de doop betekent verlossing van alle zonden die vóór de doop begaan zijn. Dit betekent rechtvaardiging en vernieuwing: verlossing van de erfzonde, verlossing van alle zonden die vóór de doop begaan zijn. De vernieuwing hier verwijst naar onze natuur (Rom. 6:4).

En in onze doop sterft de oude mens, en wordt een nieuwe mens opgewekt naar het beeld van Christus. En hierover zei de apostel Paulus: *“Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed.”* (Gal. 3:27), dat wil zeggen, u hebt Zijn gerechtigheid aangetrokken (en hierin ligt de rechtvaardiging in de doop).

Moge de zegen van Johannes de Doper met ons allen zijn.